

Лука Бољевић

Испод лијепог плавог Дунава

Отац је залеђен
У Новом Саду
испод Дунава.

На Божићном столу
Свијећа и празна столица.
Подијелили смо погачу
Неко се помолио за оца.

Мислим да нема смисла чекати
„Можемо јести”, рекла је мајка.

Град ујутро

на такси стајалишту нема никога
шине трпе празне трамваје
птице слијећу на споменике;

док шетам улицама
сријећем само луталице

пас лаје и тјера голубове
који у страху узлијећу

град живи на мјестима
на којима никад нијесмо били
велики споменици
остану подсјетник
да је неко некад био ту

Додир (не) чини хемију

привлачност не исказујеш:
оставиш толико
да нам простори

постају границе –
попунимо празнине
кодексом понашања
останемо завезани:
да ли тијела разликују додир
кад међу нама ништа
није изговорено?

ЛУКА БОЉЕВИЋ рођен је 1994. у Подгорици. Дипломирани је правник. Лауреат је 33. Фестивала младих песника у Зајечару, што му је омогућило штампање прве збирке *Месо језика* 2020. године. Члан је књижевне групе Форум младих писаца која се окупља у подгоричком КИЦ-у „Будо Томовић” од 2015. године. Објављивао је у зборницима и у књижевним часописима, а његова поезија нашла је мјесто и у избору ПАФ конкурса (2019). Поезија му је преведена на њемачки, француски и словеначки.

Барбара Делаћ

Ванредно стање ума

Опасност вријеба иза сваког слова.

Никад не знаш хоће ли те срушити
ријечи носе људе на грбачи
нарације преврћу
слободним говором
у тајне пролазе.

Наслов је „Фрагилна будућност”.
Мој син само плаче. Некад и ја
тражим чудовиште испод кревета.

Не пакујем се унапријед. Тек
кад прођем контролу јавим да сам
сигурно слетјела.

Не плашим се цензуре већ страха ураслог у
језик.